

Bilag 10.

Haderslev Bispeembede.

Haderslev, den 14. Januar 1927.

I Skrivelse af 16. December f. A. (Journ. Nr. 3 Ø. 2218) har Kirkeminstriet udbedt sig mine Ytringer i Anledning af, at Lov om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken af 30. Juni 1922 skal underkastes Revision. Saaledes foranlediget skal jeg udtale følgende:

Nævnte Lov aabner Adgang til Præsteembeder for andre end teologiske Kandidater fra Københavns Universitet. Hensigten hermed er dels at imødegaa Præstemangel, dels at tage Hensyn til den Mulighed, at det kunde være en Vinding for Folkekirken at faa Mænd, der paa anden Maade havde legitimeret sig gennem kristeligt Arbejde, i sin Tjeneste. Hvad det første Formaal angaar, kan spørges, om ikke Midlet langt fra at raade Bod paa Mangelen af teologiske Kandidater netop vil gøre denne kronisk, idet mange unge, der gerne vil være Præster, maaske vilde sky Besværet og Bekostningen ved det teologiske Studium, naar andre og lettere Veje var aabne. Jeg har tidligere som Medlem af det teologiske Fakultet tiltraadt en Erklæring, som stærkt fremhævede det farlige i Bestemmelser, som kunde virke til Skade for den teologiske Uddannelse. Siden da er jeg gaaet over i Kirkens praktiske Arbejde; mine Erfaringer her har i det hele og store bekræftet den teologiske Uddannelses store Værdi for Præstegerningen. Det forekommer mig ogsaa, at denne Værdi anerkendes af vor Folkekirkes Medlemmer; der synes at være en stigende Betænkelse ved at antage ikke-teologisk uddannede Mænd, ligesom det ogsaa viser sig, at nogle Mænd, der maaske nok kunde tænkes at komme ind i Præstegerningen uden Eksamen, dog har valgt i en forholdsvis fremrykket Alder at gennemgaa den teologiske Uddannelse.

Da nu tilmed Mangelen paa teologiske Kandidater er mindre følelig — om end der vil komme nogle Aar, hvor Antallet vil være utilstrækkeligt —, mener jeg, at man kan forsvare at foreslaa Lovens Fornyelse for visse Betingelser.

Det andet Formaal, at opnaa en Berigelse af Præstestanden, maa sikkert kun i mindre Grad siges at være naaet. Erfaringerne gør det nærliggende at foreslaa visse Ændringer. Jeg skal da henstille følgende:

§ 1. Indledningen forbliver uforandret.

Nr. 1. Første Punktum ændres som foreslaaet af Sjællands Biskop i Skrivelse af 10. ds. og med den der givne Begrundelse. Sidste Punktum udelades som nu uden Betydning.

Nr. 2) og 3) sammendrages, og § 2 Nr. 1 flyttes op i Nr. 1, som foreslaaet af Biskoppen over Roskilde Stift i Skrivelse af 12. ds.

§ 2 Nr. 1 flyttes op i § 1, som ovenfor angivet, og Paragraffen redigeres som foreslaaet af Sjællands Biskop. Jeg betoner dog, at jeg kun kan tilraade, at vedkommende Biskop „bemyndiges til“ at tilkalde to andre Biskopper, medens jeg maatte fraraade, at dette blev gjort til Pligt. Hovedsagen er, at vedkommende Biskop bærer sit Ansvar ganske personligt; i øvrigt kan Forholdene ligge saa forskelligt, at der neppe bør fastsættes for bestemte Regler; i det eneste Tilfælde, der har foreligget for mig (fhv. Methodistpræst Jelmø, der blev residerende Kapellan i As-Klakring-Juelsminde) tilkaldte jeg ingen Kollegaer; men i de Tilfælde, hvor en Biskop maatte ønske Embedsbrødres Støtte, bør denne kunne faas.